

at være undskyldt, saa længe er der en betydelig Vanskelighed. Det ærede Medlem for Æbeltoft ved og forstaaer og har sikkert erfaret det i de Dage, der ere gaaede, siden han sagde dette Ord, at det vil blive brugt af vore hidsigste Modstandere: af Folketingets Venstre og Socialdemokraterne. Fra Møde til Møde ville de holde Ordet „tvetydig“, underskrevet af det ærede Medlem for Æbeltoft, op for os og sige: Der er Karakteristikken af eders Politik. Der er derfor for det ærede Medlem for Æbeltoft Anledning til, hvis han har ment noget andet, end der almindeligvis menes med dette Ord, at gøre sig Flid for at slette det. Her er ikke Tale om Knæfald. Vi tale om, vi behandle det Forhold, vi her have drøftet, som et naturligt og aabent Spørgsmaal. Og jeg vil da her gribe Lejligheden til at sige: Det kunde intet Øjeblik falde Venstre-reformpartiet ind at føre Kamp mod det forhandlende Venstre paa Grundlag af Begivenheder, der ligge 10—11 Aar tilbage i Tiden. Hvorledes skulde det kunne lade sig gøre? Nej, Kampen maa føres paa Grundlag af det, der karakteriseres med Ordet „Fremtidens Arbejde“, paa Grundlag af Stillingen til dem, der føre an, til den Politik, der viser Vej i dette Fremtidens Arbejde. Der ligger Kamplinien, i Fald der skulde være Tale om Kamp mellem Venstre-reformpartiet og det forhandlende Venstre.

Man kan ikke nu mere ville kæmpe om Forliget i 1894. Hvordan skulde man komme til det? Saa maatte de Herrer af Folketingets Venstre jo bekæmpe det ærede Medlem for Sakskebøing (Rørdam), som har sanktioneret Forliget i 1894 ved at melde sig ind i den Gruppe, der blev valgt netop i Tilslutning til det, der gik for sig den 1ste April 1894, og det ville selv de Herrer ikke gøre. Nej, det vilde være i Strid med al sund Tankegang, og Vælgerne vilde sige: Have de ikke andet at slaas om. Slaas ikke om de gamle Ting, som ere afgjorte og ikke kunne gøres om. Man kan tale om, at dette eller hint burde ikke være sket, men hvad nytter det, det er jo sket, og nu ere vi alligevel ad andre Veje, paa andre Maader — saaledes maa de moderate ræsonnere — og ved Hjælp af andre Mænd, end vi tænkte os, naaede frem til det, vi troede paa og tilstræbte, da vi støttede de Herrer, som sluttede Forliget. Nu samle vi os om det, der saaledes er skabt og naaet efter 30 Aars Kamp. Det er ogsaa det, Venstre-

reformpartiet vil samle sig om og støtte og bevare. Vi føle os forvissede om, at faa Tilslutning ikke blot fra Venstre-reformpartiets Vælgere, men ogsaa fra dem, der staa bag ved det forhandlende Venstre, og som støttede dem i 1894 og Aarene derefter.

Saaledes er Venstre-reformpartiets Stilling i sin Almindelighed, ogsaa med Hensyn til det forhandlende Venstre, naar man endelig ønsker en Udtalelse derom. Vi ønske ikke Strid om Fortidens Afgørelser, men fordrageligt Samarbejde under Førerskab af det Ministerium, som skal løse de Opgaver, som det ligger til os at løse, og som vi maatte evne at løse i Kraft af den Tilstand, der er vunden ved 30 Aars Kamp. Det er det, Venstre-reformpartiet vil, og vi trøste os til, at det er det, Vælgernes Tusinder og atter Tusinder ville give deres Bifald og Samtykke til, og ikke til Politikere, der den ene Dag sige eet og den anden Dag noget andet, der i Januar skrive sig et Program og forkaste det og tage et andet i Maj, Juni, Juli, hvornaar det nu var. Jeg tror ikke, at en Politik eller et Parti vinder disse Tusinder og atter Tusinder af Vælgernes Tilslutning, naar det argumenterer blot med løse, ubeviste og ubevislige Paastande og betjener sig af en Presse, der bringer den ene politiske Røvehistorie til Torvs efter den anden, en Presse, der betjener sig af Karikaturen i det politiske daglige Arbejde. Et saadant Parti, saadanne Mænd og en saadan Presse vinde ikke i Længden Vælgernes Flertals Tilslutning. De Herrer kunne maaske mene, at det er morsomt, og jeg misunder dem ikke den Morskab, at de have en Presse, som betjener sig af Karikaturen i det daglige politiske Arbejde, men det kunde hælde, at de Tusinder og atter Tusinder af Vælgere, som have Afgørelsen i deres Haand, vilde sige, at den Politik, der betjener sig af Karikaturen som Virkemiddel, er selv en Karikatur og skal behandles derefter.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Den 22. Januar 1904 havde jeg, som den Gang var Ordfører for Venstre-reformpartiet, den Opgave at sige den daværende Krigsminister Madsen, at man fra Venstres Side ikke vilde finde sig i, at han fortsatte det Arbejde, han havde paa-begyndt til at udvide og forbedre Køben-